SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. C. No. 243. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, DECEMBER 22, 1993. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 22-го ГРУДНЯ 1993. Ч. 243. РІК С.

Л. КРАВЧУК ВІДВІДАВ БУДАПЕШТ

Будапешт (УНІАР). — Президент України Леонід Кравчук зустрівся у Будапешті з президентом Мадярщини Арпадом Ґончем, віцепрезидентом ЗСА Албертом Ґором, президентом Словаччини Міхалом Ковачем і прем'єр-міністром Владіміром Нечсаром.

Обговорено питання взаємних відносин, зокрема економічних зв'язків і можливостей співпраці на багатосторонній базі, обміну інформаціями про внутрішньо-політичне становище у державах. Предметом особливої уваги були проблеми ядерного роззброєння. Керівники дійшли згоди про необхідність прискорення підготови та підписання відповідних документів.

СПІЛКА ОФІЦЕРІВ УКРАЇНИ ВІДБУЛА З'ЇЗД

Київ (УНІАР). — Тут відбувся 5-ий З'їзд Спілки Офіцерів України.

Голова СОУ генерал-майор Олександер Скибальський у звітній доповіді зазначив, що СОУ довелося працювати у складних економічних та політичних умовах. Діяльність спілки в справі запровадження у військах української мови, втручання у проблеми Чорноморської Фльоти зустрілися з опором офіційних осіб з одного боку та окремих проросійських депутатів Верховної Ради України — з іншого. Саме ці сили, посилаючися на заборону військовикам займатися політикою, розгорнули кампанію спрямовану на заборону існування спілки. Він також підкреслив, що звинувачення у політичній діяльності є фальсифікацією. У своїй праці СОУ завжди дотримувалася рамок конституції і чинного законодавства та ніколи не займалася політикою. О. Скибальський повідомив, що СОУ схвалює рішення ВР України про ратифікацію договору Старт-1, зазначивши, що ядерна зброя відіграє важливу ролю у захисті від агресії. Голова спілки накреслив проблеми Збройних Сил України, зокрема, застарілість техніки, питання соціяльного захисту військовослужбовців. Так, на сьогодні у ЗС України служить 67,000 безкватирних офіцерів. Серед головних завдань спілки О. Скибальський назвав сприяння розбудові ЗС України, зокрема формування високого патріотичного духу в армії, боротьбу зі зловживанням службовим положенням і сприяння діяльности громадських об'єднань демократичного спрямування. Під час передвиборчого періоду СОУ повинна взаємоузгоджувати діяльність із партіями демократичного спрямування та сприяти зміцненню демократичних сил.

„Армія повинна бути департизована, але не деполітизована", — сказав голова НРУ В'ячеслав Чорновіл.

Делегати з'їзду виступили за розвиток політичної свідомости військовиків, висловлювалися за необхідність дальшої діяльности СОУ. Підкреслювалося, що СОУ може взяти на себе профспілкові функції, але не повинна перетворюватися на профспілку. Таким чином закиди представників професійної організації офіцерів України щодо перетворення СОУ у профспілкову організацію не мали підтримки.

Делегатів з'їзду привітали голова НРУ В. Чорновіл, голова ХДПУ Віталій Журавський, гетьман українського козацтва В. Мулява та представники братства УПА і Спілки Ветеранів Війни.

З'їзд обрав новий склад керівництва СОУ. У зв'язку з тим, що генерал-майор О. Скибальський кандидуватиме до ВР України, головою спілки став генерал-майор Олександр Роль, першим заступником — Роман Костюк. Обрано склад виконавчого комітету СОУ та ухвалено резолюції та підсумки праці з'їзду.

Питання статуту СОУ знято з порядку денного, воно буде розглянене на наступному пленумі.

Комуністи України хочуть перебудуватися

Київ (УНІАР). — Тут проходить праця міжнародної конференції „Журналісти і вибори". Організатори конференції провели „круглий стіл" з участю відомих політиків, соціологів та журналістів незалежних засобів масової інформації.

Виступали голова Руху В'ячеслав Чорновіл та секретар центрального комітету Комуністичної партії України Петро Симоненко. Він розповів про діяльність відновленої Комуністичної партії та підкреслив, що тепер комуністи відмежувалися від злочинів своїх колишніх товаришів і виступають за незалежну Україну. Коли йдеться про відновлення СССР то Петро Симоненко підкреслив, що комуністи виступають за відновлення СССР, але на практично нових засадах.

З програмою своєї організації ознайомила присутніх представник Партії Слов'янської Єдности.

Слов'яни хочуть об'єднатися

Київ (УНІАР). — Націонал-радикальні організації України, Росії та Білорусі готові об'єднатися для спільної діяльности.

Це обговорювалося на слов'янській асамблеї, ініціятором скликання якої була Українська Національна Асамблея. Серед учасників асамблеї представники рухів, що досі проводили в Україні сепаратистську діяльність, зокрема від закарпатських русинів. Були також представники деяких „антиєльцинських" організацій Росії та право-радикальної Польської народної партії.

Слов'яни мають об'єднатися перед загрозою іноземної експансії, — вважають учасники слов'янської асамблеї. Небезпека для слов'янства виходить, на їхню думку, від Америки, Німеччини та Китаю. Лунали заклики позбутися упереджень та мітів, що стоять на перешкоді співпраці.

Представник партії Слов'янської єдности Мироновський підкреслив, що потрібний новий слов'янський світовий порядок і Україна є цим місцем, де переможуть слов'янські сили. На його думку, саме в Україні потрібно створити штаб і центр для об'єднання слов'ян. Перемога В. Жіріновського у виборах в Росії, на думку більшости учасників, є неґативним чинником у цій справі.

СТВЕРДЖЕННЯ І ЗАКЛИК ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ УНС

Головна Контрольна Комісія Українського Народного Союзу в складі Василь Пастушок, голова, інж. Анатолій Дорошенко, заступник голови, ред. Василь Дідюк і Степан Гавриш, секретар (Тарас Шмаґала неприсутній), виконуючи свої статутові обов'язки, перевели в часі від 12-го до 17-го листопада 1993 року перевірку діловодства і організаційного стану Союзу. Також провірено стан Видавництва, відпочинкової оселі Сізювка, Українську Національну Корпорацію Дому, діяльність професійних організаторів, канадську канцелярію в Торонто, а також союзові бонди, які переховуються в спеціяльних сейфах довіреного банку.

В висліді згаданої перевірки Головна Контрольна Комісія стверджує слідуюче:

1. Український Народний Союз продовжував традицію відданої служби своїм членам, українській громаді, збагачуючи їхні надбання своєю багатогранною активністю.

2. Фінансова господарка УНСоюзу є ведена раціонально і професійно, а доказом того служить, те, що, не зважаючи на поважні видатки у зв'язку з виплатою високої дивіденди своїм членам в сумі 1,023,785 дол., незворотні стипендії студентам членам Союзу, дотації українським установам та значна фінансова допомога Україні, майно Союзу на 31-го жовтня 1993 року виносило 72,468,623 дол. і тим самим за десять місяців зросло на 3,498,317 дол.

3. Справи Організаційного відділу: Найважнішою ділянкою Організаційного відділу є число придбання нових членів. Стверджено, що від 1-го січня по 31-го жовтня ц. р. придбано 1,143 нових членів забезпечених на загальну суму 11,000,287 дол. В тому самому часі втрата активних членів виносила 1,206. Говорячи про число придбаних нових членів, то це в більшості є заслуга невтомних та відданих секретарів, які є остоєю Союзу. Належить згадати, що Союз має професійних організаторів, які працюють в канцелярії Союзу та канцелярії Аллентавну під керівництвом керівника Відділу Продажу забезпечення Баба Кука. В звітовому часі придбали 92 нових членів на суму 4,129,287. життєвого забезпечення і продали 201 пенсійних грамот.

4. Рекордовий відділ, який керує довголітний головний секретар Володимир Сохан, провадив багатогранну працю у всіх ділянках, вів широкозакроєну кореспонденцію із секретарами відділів, відповідаючи вчасно на їхні листи, даючи їм тим професійну обслугу. Слід згадати, що відділ старанно полагоджував справи видачі нових грамот забезпечення, оформлення всіх змін на грамотах і виготовлення всіх звітів та протоколів із засідань Екзекутиви та Головного Уряду.

5. Перевірка Видавництва УНСоюзу, зокрема видань щоденника „Свобода", „Українського Тижневика", дитячого журналу „Веселка" та союзової книгарні. На вступі слід згадати, що 100-річчя щоденника „Свобода" та 60-річчя „Українського Тижневика" вшановано з найбільшою пошаною. З тої нагоди приготовано спеціяльні видання, в яких, як в „Свободі" так і тижневику подано важніші історичні дані за роки існування. Ювілей „Свободи" вшановано гостиною, на яку запрошено всіх колишніх редакторів і працівників редакції, як також представників суспільно-громадських установ.

Тижневик видав спеціяльне число.

Належить згадати і те, що як світлий ювілей „Свободи", так і англомовного тижневика з нагоди ювілею привітали губернатор стейту Ню Джерзі Дж. Флоріо та ряд сенаторів і конґресменів, також були привіти від Владик Українських Церков та українських суспільно-громадських установ та з України.

Слід згадати з признанням, що у зв'язку із історичними подіями, які відбуваються у вільній Україні, „Свобода" і „Український Тижневик" подають найновіші щоденні вістки завдяки пресовому бюрові УНСоюзу в Києві та Українській Незалежній Інформаційній Агенції Республіка. Важливим є й те, що англомовний тижневик висилається безкоштовно міжнародним інформаційним центрам та урядовим чинникам у Вашінґтоні. До позитивів належить згадати і те, що в новому обширному приміщенні ведеться інтенсивна акція упорядкування союзової книгарні, що дасть кращу обслугу книжкових видань України й діяспори.

6. Оселя Союзівка, як завжди сповняє ролю українського культурного центру з виступами найкращих мистецьких сил, не лише західньої діяспори, але й України. Союзівка стала атрактивним центром, де гуртується молодь та професіоналісти, а це завдяки переведенню поважних ремонтів, як інсталяція охолодження кімнат, телефонічних апаратів й телевізій. Завдяки тим уліпшенням та професійній праці управителя, Союзівка належить до одних з найкращих відпочинкових українських ресортів Америки.

(Закінчення на стор. 3)

Міністер знайомить військовиків з новим комендантом

Одеса (УНІАР). — Минулого четверга, 16-го грудня, міністер оборони України ген. Віталій Радецький відвідав черкаський та одеський військові ґарнізони. Він зустрівся з генералами та офіцерами Одеської округи Військово-Морських Сил України.

Під час зустрічей міністер представив особовому складові округи нового командуючого Одеської військової округи генерал-лейтенанта Володимира Шкідченка. Генерал В. Радецький поінформував також присутніх про сучасний стан розбудови Збройних Сил України, про заходи, які вживають Президент, Кабінет Міністрів, Міністерство Оборони України для зміцнення обороноздатности держави, висвітлив дальші заходи соціяльного захисту військовослужбовців та їхніх родин.

Під час зустрічей з офіцерами прикордонних військ та Національної Ґвардії міністер оборони зазначив що питання посилення боєготовости, військової дисципліни, вирішення соціяльних проблем військовослужбовців і надалі залишатимуться пріоритетними для керівництва держави та МО України.

Уряд Росії відмовляється від реформ

Москва. — Як інформує агентство Ассошіейтед Пресс, недавні парляментарні вибори в Росії вплинули на хід економічних реформ. Виглядає, що перемога партії ліберальних демократів Владіміра Жіріновського настільки подіяла пригноблююче на уряд, що зін відразу почав відхід від реформаторської політики, головними ініціяторами якої були міністер економіки Єгор Ґайдар і міністер в питаннях приватизації Анатолій Чубайс.

В інтерв'ю для газети „Труд" прем'єр-міністер Віктор Черномирдін сказав, що висліди виборів повинні стати „поважною наукою для Ґайдара і Чубайса".

На думку прем'єра, російський народ не в такій мірі проголосував за якусь партію чи конкретну економічну і політичну програму, як „проти програми шокової терапії Ґайдара і Чубайса". В. Черномирдін, пише кореспондент „Ню Йорк Таймсу" Стівен Ерлангер, дав до зрозуміння, що обидва міністри-реформатори можуть найближчим часом зрезиґнувати, а це означатиме зміну політичного курсу в Росії. Щодо слів В. Черномирдіна, що Росія тепер стоїть на порозі великої індустріяльної революції, яку у свій час здійснили Японія і Німеччина, то С. Ерлангер висловлюється в тому сенсі, що Захід, судячи по всьому, не захоче знову йти на жертви, на які він зважився заради Німеччини, запропонувавши відомий плян Маршалла.

Про загальмування курсу економічних реформ засвідчують, між іншим, дві події. В п'ятницю, 17-го грудня, президент Боріс Єльцин підписав указ про виділення для сільсько-господарських підприємств пільгових кредитів на загальну суму 120 міл. дол. А на засіданні кабінету міністрів того самого дня, яке проходило під керівництвом віцепрезидента Олега Сосковца, вирішено відмовитися від радикальної програми приватизації, авторами якої є Є. Ґайдар і А. Чубайс.

Також у п'ятницю Б. Єльцин запровадив більш суворі правила для в'їзду в Росію на заробітки громадян зі сусідніх країн — саме цього вимагав у своїх передвиборчих промовах В. Жіріновський.

У СВІТІ

НОВИМ ПРЕМ'ЄР-МІНІСТРОМ Південної Кореї президент країни Кім Ен Сам призначив 58-річного Лі Гве Чгана, замість Гван Ін Сона, який змушений був зрезиґнувати. Зміна прем'єрів покликана невтралізувати невдоволення населення діями уряду, який не зміг відмовитися від імпорту закордонного рижу. І хоч ще недавно південнокорейське керівництво запевняло, що ніякі перестанови у владі не передбачаються, тепер уже офіційно сказано, що невдовзі відбудеться заміна цілого кабінету.

У ВІЛЬНЮСІ, ЛИТОВСЬКІЙ столиці, відбулася зустріч прем'єр-міністрів трьох прибалтійських країн. Сторони, між іншим, вирішили зміцнити військове співробітництво. Зокрема буде засновано „гарячий" телефонічний зв'язок між міністрами оборони на випадок надзвичайних обставин. Обговорювалися також можливості створення системи контролі повітряного простору, прикордонних і територіяльних вод держав Балтики. Прем'єри підписали меморандум про порядок консульських взаємин і про єдиний візовий простір Литви, Латвії та Естонії.

У ФРАНЦІЇ ЗАСТРАЙКУВАЛИ всі державні школи, коледжі і ліцеї. Їхні вчителі протестують проти реформи так званого закону Фаллу, який від 1950 року обмежує державні субсидії для приватних навчальних закладів. Взаємини державної і приватної освіти є однією з найгостріших проблем Франції. Кабінет Едуарда Балладюра переглянув закон Фаллу, щоб дозволити місцевим органам влади витрачати понад належних 10 відсотків їхнього бюджету на відновлення приватних шкіл. У відповідь профспілки шкільних вчителів закликали до страйку. На їхню думку, фінансування приватних шкіл відтепер буде відбуватися за рахунок безплатних державних навчальних закладів.

АМБАСАДА КИТАЮ в Лондоні оприлюднила протест проти показу інформаційною корпорацією Бі-Бі-Сі одногодинного документального фільму „Предсідник Мао — останній імператор". Фільм має ще одну назву — „Таємне життя предсідника Мао" і, між іншим, засвідчує пристрасть колишнього диктатора комуністичного Китаю до молоденьких дівчат. У відповідь на офіційний протест, англійське міністерство закордонних справ заявило, що Бі-Бі-Сі є незалежною організацією і тому уряд не може вдатися до цензури. Фільм „Мао — останній імператор" у З'єднаних Стейтах покаже телевізійна компанія Арте енд Ентертейнмент.

В АРГЕНТИНСЬКОМУ МІСТІ Сантіяго, адміністративному центрі північносхідньої провінції Сантіяго-дель-Естеро відбулися масові розрухи, у висліді яких є до десяти вбитих і декілька десятків поранених. Сотні осіб вийшли на вулиці, протестуючи проти фінансово-економічної політики місцевої влади. Їхнім невдоволенням скористалися екстремісти, спровокувавши погроми і акції вандалізму. В центрі міста спалено будинок уряду, знищено десятки авт, пограбовано крамниці. Президент республіки Карльос Менем, який перебуває з офіційною візатою у Ватикані, заявив на пресовій конференції, що арґентинський уряд „діятиме витримано і холоднокровно, однак рішуче і твердо щодо ініціяторів безпорядків". Він підтвердив курс федеральної влади на тверду фінансово-економічну політику, спрямовану на зменшення інфляції і стабілізацію економічного становища в країні.

ВИЩА ДЕРЖАВНА РАДА Альжиру, яку підтримує армія, проголосила, що залишиться при владі до 31-го січня 1994 року, хоч раніше обіцяла, що зрезиґнує не пізніше 31-го грудня цього року. Рада керує країною майже два роки — від початку активної боротьби проти мусулман-фундаменталістів. На 25-те січня наступного року призначено конференцію представників 50 політичних партій і об'єднань. Її мета — випрацювати умови для проведення в країні президентських і парляментарних виборів протягом найближчих двох-трьох років.

В ОСЛЬО ВІДНОВИЛИСЯ ПЕРЕГОВОРИ МІЖ ІЗРАЇЛЕМ І ПВО

Ослько, Норвеґія. — Як інформує агентство Ассошіейтед Пресс, тут відновилися переговори між делегаціями Ізраїля і Палестинської визвольної організації. Їхньою метою є посунути з „мертвої точки" здійснення угоди, підписаної у вересні цього року у Вашінґтоні.

Як відомо, згідно з цією угодою Ізраїль повинен був 13-го грудня розпочати виведення своїх військ зі смуги Гази і району міста Єрихону. Однак це не сталося і невідомо коли станеться. Непереборною перешкодою виглядають аж три проблеми: безпека жидівських поселень у смузі Ґази, прикордонна контроля між палестинськими районами і сусідніми країнами, а також розміри автономного району довкола Єрихону.

Позаминулої неділі, 12-го грудня, прем'єр-міністер Ізраїля Їцак Рабін і голова виконавчого комітету ПВО Ясір Арафат зустрілися в Каїрі, єгипетській столиці, щоб спробувати якщо не розв'язати всі ці проблеми, то хоч би зменшити їхню кількість, проте та зустріч не мала ніяких позитивних вислідів. У зв'язку з цим сторони вирішили продовжити діялог там, де він починався — в Норвеґії, з тією лише різницею, що коли початкову рунду трималося в секреті, то тепер про переговори відверто висловлюються як обидві сторони, так і господарі-посередники — і в різному сенсі. Як сказав на пресовій конференції заступник міністра закордонних справ Норвеґії Ян Еґелянд, противники миру є як серед ізраїльтян, так і серед палестинців.

Якщо сторони спроможуться на який-небудь компроміс, то є можливою ще одна зустріч Ї. Рабіна і Я. Арафата в Каїрі.

Тим часом у столиці Ізраїля поліція арештувала шість осіб, які плянували створити нелеґальну жидівську організацію для боротьби з палестинцями. Серед заарештованих — четверо американських громадян і двоє ізраїльтян.

У Філядельфії покажуть на телевізії фільм про українське Різдво

Філядельфія. — Телевізійний канал ч. 56 у Філядельфії покаже фільм п. з. „Українське Різдво". Цей фільм виготовив Ла Салл університет ще 1980 року з допомогою американського Уряду і його висвітлювано у різних містах ЗСА. Цього року, фільм показуватимуть на Різдво за новим і старим стилями. У фільмі виступають українські актори, професійні й аматори, і він втішається поважним успіхом не тільки в українському світі, але й теж серед інших етнічних груп Америки.

Фільм буде висвітлений від 22-го до 26-го грудня і від 5-го до 9-го січня 1994 року.

В АМЕРИЦІ

ВИСЛІДИ СПЕЦІЯЛЬНОГО дослідження, проведеного соціологічною фірмою Луїса Гарріса засвідчують, що може кожний четвертий учень і кожний десятий вчитель стають жертвами злочинів проти особи, здійснених у стінах школи або поблизу школи. До категорії „злочинів проти особи" автори дослідження зарахували не тільки застосування зброї, зґвалтування і пограбування, але й менш поважні правопорушення — бійки, дрібні крадіжки тощо. 13 відсотків учнів постійно чи іноді приносять зі собою у школу зброю. Існує ще й така залежність: чим нижче успішність учнів, тим більша ймовірність, що вони є озброєні і небезпечні. Коментуючи результати дослідження, голова Ради директорів компанії-спонзора Метрополітен Лайф Гаррі Кеймен сказав: „Сьогодні школа дуже часто стає місцем, де панує не навчання, а насильство і страх".

МІЛЬЙОНЕР ВОЛТЕР АННЕНБЕРҐ, відомий своєю доброчинною діяльністю, занепокоївшись збільшенням злочинности в школах, пожертвував 500 міл. дол. на американську середню освіту. Зокрема по 50 міл. дол. буде виділено для Коаліції обов'язкової освіти при університеті Бравн і для державної корпорації За розвиток нових американських шкіл, створеній ще за президента Джорджа Буша. Знайомлячись з усе тривожнішими інформаціями щодо злочинности у школах, В. Анненберґ, як він сам про це висловився, „вирішив щось зробити, щоб отямити спільноту і показати новий шлях".

З'ЄДНАНІ СТЕЙТИ плянують спрямувати міжплянетну автоматичну станцію для вивчення астроїду Ерос. Згідно з повідомленням НАСА, початок експедиції призначено на лютий 1996 року, а в грудні 1998 року станція долетить до околиць астероїду. Мета експерименту — дістати точні дані про розміри, хемічний склад і геологічну структуру Еросу. Астрофізики вважають, що астероїди зберігають сліди з того часу, коли приблизно 4.5 більйона років тому відбувалося зформування Соняшної системи.

ПОЛІЦІЯ СТЕЙТУ Арканзо розшукує 28-річного Кевіна Морріса Елдерса, якого обвинувачено у зберіганні наркотиків. Ця інформація зацікавила журналістів, оскільки мати Е. М. Елдерса, Джойселін Елдерс, займає пост головного лікаря З'єднаних Стейтів. І саме вона два тижні тому виступала у вашінґтонському Пресовому клюбі з пропозицією вивчати питання щодо можливої леґалізації продажу наркотиків. Представники поліції міста Литл Рок заявили, що як тільки К. М. Елдерса буде заарештовано, журналісти одержать більш докладні інформації.

В МАЛЕНЬКОМУ МІСТЕЧКУ Кадіс на південному заході стейту Коннектикат сталася трагедія. Сім учнів середньої школи округи Тріґґ загинули в автовій катастрофі. Всі вони у вільний від навчання час працювали в компанії, яка виготовляє мисливське знаряддя. Друзі напакувалися в невеличке авто і 17-річний Стівен Воллес, який кермував, на якусь мить в'їхав у смугу зустрічного руху — цього було досить для зіткнення з іншим автом. Адміністрація школи перенесла іспити на кінець року, щоб дати можливість решті учням отямитися після трагічної несподіванки.

SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holydays by the Ukrainian National Association, Inc at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні:
(202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send adress changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку-$22.00, на 3 місяці-$12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси-$1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою.
За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Відхід Леса Еспина

Секретар оборони Лес Еспин був першим членом Уряду президента Билла Клінтона, який після одного року урядування зрікся свого становища. Офіційно подано за причину зречення „приватні справи", насправді подають за причину — гостру критику Конґресом ніби спартачену харитативну експедицію до Сомалії, де згинуло кількадесят американських вояків. Еспин — чуємо —завинив, що не вислав впору підкріплень до Сомалії з важкою зброєю, що могло врятувати ситуацію. Промовчується, що Еспин зараз на початку свого урядування попав у конфлікт із Президентом Клінтоном, бо солідаризувався з шефами штабів усіх родів зброї, які відкинули плян Клінтона, щоб до всіх родів зброї приймати без застереження гомосексуалістів. Нічого не кажеться теж про розбіжність становища Пентаґону й Державного департаменту у відношенні до Сходу Европи. Може колись виявиться повна правда — покищо „приватні справи" фіґурують, як причина відходу Еспина і покликувався на них Президент — дякуючи Еспинові за добру службу.

Україна має причину жаліти, що не стало Еспина, дармащо він не мав впливу на закордонну політику Клінтона і його Уряду. Еспин відвідав був Україну, розмовляв з усіма тамтешніми керівними державними діячами, виявив зрозуміння для становища України у справі ядерних ракет, признав рацію, що не слід передавати ті ракети Росії для розрядження, виявив концепцію, чи не піддати їх під міжнародну контролю з участю України та запросив до Вашінґтону тодішнього міністра оборони України, генерала-полковника Костянтина Морозова. Цього останнього приймали у Пентаґоні з найбільшими почестями, признавали, що само геополітичне положення України призначає їй ролю стабілізаційного чинника на Сході Европи й у цілій Европі, — та підписано умову прс участь українських високих старшин (в Україні кажуть „офіцерів") на старшинському вишколі в Америці. Два українські полковники, які перебували в Америці запрошені на базі тієї умови, відвідали недавно редакцію „Свободи" й оповідали, як гарно ставиться до них американська ґенералія.

Усі речі роблять люди, — політика не є абстрактним поняттям, політика є за дефініцією німецького „залізного канцлера" Бісмарка „мистецтвом можливого". Виконують його державні мужі на керівних становищах. Лихо в тому, що ані теперішній Президент ЗСА, ані його віцепрезидент, ані тим паче державний секретар, себто міністер закордонних справ, ніколи не цікавилися Сходом Европи, не знають історії його народів, не знають їх проблематики і все те заступають своїм знанням, бо існує Росія, з якою нема вже холодної війни і на яку треба орієнтуватися, як це вже діялося за традицією.

Повідомлено вже, що наступником Еспина, себто новим секретарем оборони стане емеритований адмірал Роберт Інмен, який колись працював на відповідальному становищі в американського Центрального Розвідувального бюра — (Сі-Ай-ей). Віцепрезидент Ґор у минулотижневій подорожі до Москви, Альма Ати і Мінська демонстративно поминув Київ, напевне з доручення від президента Клінтона, проявивши цим страшенне короткозору і небезпечну закордонну політику сучасного проводу Америки. Можна сподіватися, що колишній адмірал Роберт Інмен відвідає Україну, — амбасада України у Вашінґтоні повинна би приспішити ті відвидини. Боріс Єльцин нарікав перед віцепрезидентом Ґором у Кремлі, що Україна „спричинює клопіт". Нам ще не відомо, як зареаґує чи вже зареаґувала на таку інформацію Єльцина Україна — її Президент, міністер закордонних справ чи амбасадор України у Вашінґтоні. Єльцин — зручний грач і тактик і його завданням є зосередити увагу Америки на Росії із легковаженням України. Пріоритетом України не є журба з приводу неприхильности Америки, а присвячення усієї уваги побудові рідної держави.

М. Мельник

ПЕРЕД ВИБОРАМИ ДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Що нас тепер найбільше цікавить, це спекуляції про те, як нова Верховна Рада (ВР) буде ставитися до двох найважливіших проблем у розбудові української держави. Першою з них є проблема ядерної зброї.

Президент Кравчук ще на початку своєї каденції у нефортунний спосіб здеклярував Україну без'ядерною державою і передав росіянам задурно коротконосні ракети. Коли ВР почала проявляти застереження супроти того становища Президента, тоді Єльцин договорився з американським Урядом, щоб той зробив усе можливе для того, щоб Україна передала Росії атомову зброю. Американський Уряд не тільки почав це робити, але робив це з великою дозою настирливости.

Під тим оглядом між президентом Бушем і Клінтоном великої різниці немає. Цікаво, як це сталося, що і Буш, і Клінтон дістали дорадників з такими самими ідеями про проблеми колишнього СССР? Завдяки тим дорадникам Буш радив українцям залишитися в Російській федерації, а Клінтонові та його дорадникам навіть і не снилося, що партія Владіміра Жіріновського могла б здобути 23—25 відсотків голосів і таким чином стати найсильнішою партією в Росії. Цікава теж була заввага Клінтона, мовляв Жіріновський дістав стільки голосів тому, що багато людей не знали, яка він погана людина, себто, якби знали, тоді за нього не голосували б. Президент Билл Клінтон цілком не бере до уваги тої великої кількости нових депутатів, які підтримують ідеї Жіріновського не будучи формально членами його партії.

З того виходить, що президентські дорадники-знавці колишнього СССР цілком не додумались до того, що так багато росіян може голосувати за політичну плятформу людини, яка не вагалася б розпочати атомову війну, яка передбачає реставрацію імперії від Балтійського до Чорного моря і до американської Аляски, і яка обвинувачує жидів у спровокуванні Другої світової війни.

На ті теми я ще в січні ц. р. писав: „Чи є можливість, що на місце Єльцина прийде російський Мілосевич, який знову почне збирати втрачені імперією території? Це не тільки можливе, але й досить правдоподібне. Коли сьогодні хтось суґерує, що в Німеччині міг би прийти до влади новий Гітлер, тоді світ вважає цього роду припущення несерйозними. Але про поворот до давніх імперських навичок в Росії дискутується публічно і цілком серйозно і в російських парляментах, і в часописах, і серед деяких членів уряду Єльцина, і в народі... Мені здається, що було б політичною безвідповідальністю, коли б Президент Кравчук тепер зробив Україну — як він недавно заявив — без'ядерною державою."

Виходить, що дорадники Буша і Клінтона про ті настрої серед росіян або не знали, або їх легковажили. Та сьогодні вже їх легковажити не можна і тому не дивно, що крім оптимістичних завваг Клінтона, раптом почалася дискусія про зміну політики Уряду Америки відносно колишнього СССР. Найвищий час, тому що сьогодні треба вже не в спекулятивний, а в реальний спосіб брати до уваги можливість, що наступним президентом Росії стане Жіріновський. Він, мабуть, про це й думає, бо щоб здобути владу, він — як колись Гітлер — відразу після виборів почав вдягатися в овечу шкіру.

Коли б таке сталося, тоді треба б серйозно рахуватися з можливістю збройного конфлікту між Україною і Росією. Російському урядові не було б тяжко такий конфлікт спровокувати. Російська ВР не так давно ухвалила резолюцію з претенсіями до української території, хоч в тому часі резолюція та не була згідна з політикою Єльцина. Коли президентові Жіріновському такої резолюції буде потрібно, він, мабуть, без труду її дістане.

Президент Кравчук пообіцяв Клінтонові, що він пропозиції про знищення ядерної зброї в Україні подасть до розгляду новій ВР. Сьогодні можна припустити з майже цілковитою певністю, що ВР таку пропозицію відкине. Чому? Поперше тому, що можна цілком добре сподіватися, що депутатів з сильною дозою патріотизму буде набагато більше, ніж їх є тепер. Подруге, перемога Жіріновського вже тепер зробила сильне враження на політичні кола в Україні і це, мабуть, буде мати позитивний вплив на березневі вибори.

Як поставиться нова ВР до потреби збалянсованих бюджетів, до приватизації державних підприємств, до ухвалення доброго закону про приватну власність та до інших реформ, потрібних для стабілізації цін та росту економіки України? Тут може бути помічним порівняння з Росією, де такі реформи є багато більш заавансовані і де крім того реформи ті підтримки в народі не знайшли. Чи в Україні станеться те саме? Мабуть, ні.

Хоч реформи в Росії зайшли дуже далеко, та до-

(Закінчення на стор. 3)

Юрій Стефанівський,
Львів

УКРАЇНА НАПЕРЕДОДНІ ВИБОРІВ

II

Правий центр, до якого можна віднести Конгрес Українських Націоналістів, Народний Рух, Селянсько-Демократичну та Християнсько-Демократичну Партії, має солідні потенції, особливо на Заході та Центрі і може розраховувати на 20—25 відс. мандатів. Обов'язкова умова цього притишення— особистих амбіцій лідера Руху В. Чорновола і спроможність його та інших лідерів до об'єктивної аналізи ситуації. Найкращі позиції в Галичині та на Поліссі має КУН. Непричетність його членів до скорумпованих теперішних владних структур, жертовність націоналістів у недавній боротьбі з окупантами усіх мастей, а також заангажованість в ній більшости населення реґіону дають підставу лідерам Конгресу сподіватися на перемогу його кандидатів на Львівщині, Івано-Франківщині, Волині, Рівненщині та гірських районах Закарпаття і Буковини.

У бльоці правих сил до яких належить Українська Національна Асамблея, Соціял-Національна Партія та об'єднання „Державна самостійність України", найкращі шанси, причому у Центрі, на Південному Сході та Донбасі має УНА. Цей успіх спричиняють образ борців із корупцією та мафією, який здобула заборонена нещодавно УНСО, залізна дисципліна в УНА-УНСО та моральна чистота її лідерів. Передвиборча плятформа Асамблеї наголошує на прагненні порядку, запобіганню розкраданя держави та стабілізації ситуації в умовах економічного хаосу та правового нігілізму повинна забезпечити їй хоча б 10 депутатських мандатів. Що стосується СНПУ та ДСУ, то підкреслено етнічний націоналізм, який вони декляpують, навряд чи може здобути підтримку виборців.

Потужною силою в Україні є ніким не проголошена і ніде не зареєстрована партія влади, яка складається із чиновників, „червоних", директорів та колгоспно-радгоспної еліти. Вона не є однорідною, три її розгалуження мають суперечності як всередині кожної, так і між собою.

Ради і державні адміністрації є в постійному конфлікті, виясняючи, хто старший. Поставлені в умови виживання керівники промислових та аграрних підприємств вишукують шляхи обходу абсурдних економічних законів, стежити за дотриманням яких є функцією державної адміністрації. Остання разом із радами намагається і надалі керувати виробництвом, не відповідаючи прицьому за наслідки цього керування. Виробники, натомість, запізнали смак вільної праці і не відчувають потреби залишатися під модифікованим райкомівським диктатом.

Директорський корпус є строкатим, серед керівників підприємств багато людей, які мріють і вміють працювати по-новому і тому будуть всіляко сприяти ринковим перетворенням в економіці.

Що стосується колгоспно-радгоспної еліти, то вона є найбільш консервативною і зробить усе, аби зберегти існуючі на селі порядки. Більшість директорів та голів колгоспів не хоче міняти вигідне і звикле крісло керівника на непевне місце у професійному парляменті, але постарається проштовхнути туди для забезпечення проведення потрібної їм політики своє лоббі. В західніх областях України та центрі особливих успіхів партія влади не здобуде, але може перемогти на сході і півдні, де має значні впливи на людей, особливо у селах та невеликих містах. Вона матиме 25—30 відсотків голосів у Верховній Раді.

Оскільки багатопартійна система в нас лишень формується, значну кількість депутатських мандатів здобудуть позапартійні кандидати, яких підтримають бльоки партій. У результаті новообрана Верховна Рада знову не буде структурована і за її діяльність не буде нести відповідальности жодна політична партія. Проте не буде в ній сумнозвісної групи „239", більшість депутатів буде стояти на державницьких позиціях. Це дає надію, що на виборах 1994 року Україна здобуде демократичний парлямент, якого вона варта.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Обережно! Пройдисвіт обплутує дурня

У Совєтському Союзі всіх привчили, що позитивні герої — комуністи, а цілком неґативні — антикомуністи. Про останніх можна було говорити і писати, що хочеш — надрукують. Це розбещувало пресу.

Але цензура впала і тепер в умовах безкарности й не діючих законів можна про всіх поширювати будь-які чутки, будь-яку дезінформацію під виглядом інформації.

Тепер цим сміттям нерідко наповнені розмови і писання. А невибагливі партії і групи навіть використовують це сміття, це знаряддя у боротьбі з противником.

Останнім часом в українських громадах набули розповсюдження викривання секретів КҐБ. Ширяться вони як анонімки. Невідомо від кого, невідомо кому, зате відомо навіщо.

Хто зна, що нині захищає традиційно антиукраїнське КҐБ (тепер СБУ). Чи воно займається безпекою України в умовах неоголошеної їй війни, чи тільки міжконфесійними загостреннями?

Відомо, що ця фірма не любить повертати навіть таких „секретів", як вилучені свого часу рукописи літературного характеру. Але вона видає один за одним „документи", підписані якимись черновими й сидоровими, з викриттям депутатів демократичного бльоку (Драча, Павличка, Яворівського, Танюка), діячів Української Автокефальної Православної Церкви та інших осіб, які на думку режисерів, варті викриття.

Зі знайомою „одвертістю" ця служба ніби викидає щось зі своїх секретів. На цю свіжину налітає багато мух — і створюється ілюзія життя, а головне — задається напрям боротьби.

Хто відповідає за достовірність? Ніхто.

КҐБ нема.

Чернова нема.

Бобикова з Сидоровим нема.

І питати нема кого.

Але нам це вже знайоме.

Імперії ж не було — була „широка страна моя".

І тюрем не було — були „учреждения".

І українських патріотів не було — були державні злочинці і „клеветники".

І навіть убивств не було — були „інфаркти".

І для мух, і для всякого любителя якась підозріла фірма підкидає натяки, напівфакти, двозначності, наслідуючи шекспірівського Івго. Чим людина менш обізнана, тим більше схильна сприймати і узагальнювати.

Хто ж усе це поширює і розносить?

Це люди, яких ніколи не мучить совість за порушення 8-ої заповіді Господньої. Не тільки не мучить, а навпаки: вони смачно розповідають, показують, осуджують і, звичайно, підносяться вище за розвінчаних авторитетів.

І серед них ті самі чернови, сидорови, бобикови.

Хто платно, а хто й безплатно.

Євген Сверстюк,
Надія Світлична

„ВИЗВОЛЕННЯ" ЧИ ОКУПАЦІЯ

Дня 6-го листопада ц. р. появилась марка України із написом „50 років визволення Києва від фашистських загарбників". Цього ж самого дня поштовий уряд у Києві вживав до гашення поштових посилок пропам'ятний штемпель із написом: „50 років визволення Києва від німецько-фашистських загарбників". На штемплі начеркнено пам'ятник-музей у селі Нові Петрівці, Вишгородського району Київської области. Там на початку листопада 1943 року встановлено командний пункт 1-го українського фронту під командою ген. Ніколая Ватутіна, з якого координовано наступальні дії на Київ. Як відомо, цього генерала вбила УПА на Волині весною 1944 року.

Якщо б на марці не було напису „Пошта України", тоді можна було б подумати, що це совєтська марка та штемпель, бо написи на цих поштових виданнях стилево зовсім підходять під урядову мову совєтських часів.

Ось для прикладу на штемплі Києва з 6-го листопада 1958 року бачимо цей самий пам'ятник та напис: „15 років визволення Києва від німецьких окупантів".

Україна, стверджуючи офіційно на своїх поштових випусках „визволення" Києва, а не перехід від одної брунатної окупації до другої — червоної, визнає, що совєтська окупаційна влада їй рідна та своя, бож не міг „визволяти" Києва хтось чужий, тільки свій рідний уряд та своє військо.

Це твердження про „визволення" потягає за собою

(Закінчення на стор. 3)

Володимир Жила

„ПОЕЗІЯ — МІЙ ГОЛОВНИЙ І УЛЮБЛЕНИЙ ЖАНР"

Ганна Черінь, „Квіти добра і зла: поезії". Клифтон (Ню Джерзі): Об'єднання Українських Письменників „Слово". 1991. 238 сторінок.

II

Чи випадково не блукає тут наша поетеса в лябіринті естетики Бодлера, який у статті „Всесвітня виставка 1855 року", писав, що „краса завжди химерна", що їй притаманно дещо „дивацтва, наївного, навмисного, не свідомого і що це дивацтво надає їй вигляду краси; це її ознаки, її характеристика". А далі, чи моралізаторські тенденції не пронизують тут окремих рядків, незважаючи на те, що вони пристойні і витончені. Виходить, що поетеса добре ознайомлена з життям Бодлера, який „зважував кожну фразу, мова його була надзвичайно вишукана, деякі слова вимовляв особливим чином, наче бажаючи підкреслити їх і надати їм прихованого змісту.

Після таких асоціяцій зовсім закономірно звучать рядки:

Сумно навколо — треба творити...
Та не сумуй, самітнику!
Хіба ти не знаєш — найкращі квіти
Часто ростуть на смітнику?!
Що ж, як навколо стіль чорного —
Кожна радість горем угноєна.
Хтось же з потопу непереборного
Вийде живим без ковчега Ноєва...

Тут в додаток ще й багатий роздум про людське життя, про працю людини для створення корисного і прекрасного, про взаємозв'язок мистецтва з життям. Рядки ці немов наливають бадьорістю кожного, хто їх читає, бо поетеса виступає тут вчителькою добра й краси та стоїть твердо за правду:

І коли за правду вмерти
Треба, то вмирай.
І заслужено тепер ти
Попадеш у рай.

Кривду, де б не стрів на трактах,
Правдою коли.

„Правда"

Це ніщо інше, як продовження розкриття поетичної значимости добра і зла. Вони тут мистецькі образи, що створюють життя і їх треба донести до читача і то через образи, а не просто за допомогою логічних сентенцій.

„Вінок сонетів" у збірці переносить нас у іншу площину роздумувань. Він веде нас до встановлення нових літературно-мистецьких паралелей та асоціяцій, учить сприймати літературні образи естетично, усвідомлювати відношення мистецтва до життя:

Я хочу сонця, хочу жити,
Я хочу жити і творити —
Сплету сама собі вінок!

Вінок цей складається з 15 сонетів, причому останній з них утворюється з перших рядків попередніх 14 сонетів. (Незважаючи на усю складність форми у нашій літературі вінки сонетів створили: В. Бобинський, О. Ведміцький, М. Вінграновський, О. Тарнавський та інші). Маґістральний сонет (чи маґістрал) Ганни Черінь звучить дуже ориґінально, його стислість, дисципліна думки і уяви поетеси заслуговують на широку увагу:

Сплету сама собі вінок,
Слова збираючи, як квіти.
Озвалось серце, як дзвінок,
Бо хоче жити і любити
Не можна жити й не сивіти.
Сивіють люди від думок,
Сивіє в паморозь струмок,
І снігом засивіють віти.
Та сходять зерна щовесни
У мозку стомлених борознах.
В очах відроджується розмах.
Минає час метафорфозно,
А що за тим настане? Бозна!
Як хочеш жити — не засни!

Прямих паралель з нашою поетичною клясикою у збірці годі дошукуватися, але згадки про наших діяспорних поетів і навіть дуже теплі, тут є. Про поета Олеся Бабія поетеса пише:

Умер він з книжкою в руках,
Як вірний воїн з крісом на посту.

Самотній мрійник, він давно прирік
На службу Музам все своє життя.
І так минав, згорав за роком рік,
І день за днем згасав без вороття...

„З книжкою в руках"

Тепло попрощалась вона з Леонідом Полтавою, якого, до речі, Ганна Черінь дуже шанувала:

Прощай, поете, любий Леоніде,
Любови, ніжности і мужности співець...
Землі лишив Ти радощі і біди,
Нічого більш уже нема... Кінець!

„Поетові"

Найкраще, здається, висловилася поетеса таки про сеньйора поетів діяспори, Микиту Мандрику, вітаючи його з щасливим 90-річчям:

Ви встояли в виру подій і видив,
Бо в Вашім серці — істина сама —
Що де б не був, яку б красу не звідав
Від України кращої нема.
Як соняшник, Ви зріли і мужніли,
І Вашу мудрість шанував народ,
Дивуючись, що стільки волі й сили
Ви здобули з мандрівок і пригод.

„Вересень"

(Закінчення на стор. 3)

„Поезія — мій головний"...

(Закінчення зі стор. 2)

Чимало віршів у Ганни Черінь про органічне чуття єдности з рідною землею та з її природою. Усі ці згадки про Україну пройняті глибокою вірою у краще завтра своєї вітчизни:

Воскресає наша слава,
Наша сила і Держава —
Перше чудо із чудес —
З нами Бог!
Христос Воскрес!

„Воскресіння"

Не призабула вона і трагедії Чорнобиля, що досі нас усіх хвилює, зокрема, коли сприймаємо її крізь призму болів і потреб рідного народу:

Не геройством, не лаврами Нобеля,
Не незламною міццю граніту,
А зловіщим нещастям Чорнобиля
Ми вписались на мапу світу.

„Чорнобиль"

Дуже своєрідно розуміє вона патріотизм. У її розумінні — це нерозривний зв'язок з прагненнями і ідеалами свого народу та готовість віддати йому усе:

За рідний край усе віддай,
З усіх кутів і призм
Така любов, як рідна кров —
Оце патріотизм.

„Патріотизм"

Чудово і навіть дещо мрійливо звучить її вірш „Під снігом". Тут неповторна простота вислову, витончена ґрація мови. Багаті та рівночасно і типові мотиви, образи, композиційні та словесні засоби зображення і вкінці блискуче та неповторне закінчення:

О, рідний краю, тільки ти
Думок моїх магніт
З тобою в серці легко йти
В безмежний білий світ.

Природно, що в рецензованій збірці поважне місце займають також і мотиви інтимні, тема кохання, та усе те, що ми схильні називати жіночістю, тобто сукупністю таких рис і ознак, що властиві для жінок на відміну від чоловіків. Тут на перше місце висувається питання почуття, але такого почуття, в якому жінка не розчинюється, а залишається собою. При чому, це не тільки інтимне почуття, але також і громадське. Іншими словами, це високий стан душі:

Ішли віки... Зростали яничари...
Та жінка йшла супроти всіх облуд
І берегла в душі зерно Держави,
Щоб не загинув український люд.

„У століття українського жіночого руху"

Важливе місце в творчості Ганни Черінь займає поема „Щаслива". Тут, на мою думку, доля виступає як поняття, аналогічне за значенням до щастя, як певний образ, що швидше уособлює життєвий шлях людини, ніж визначає його. Доля виступає тут — як супутник людини в житті, що саме і зраджує бідну жінку:

— Я птаха того (жениха — В. Ж.) не ловила.
Він сам мене взяв на крила.
Найменшу частиночку тіла
Наснажила дивна сила...

А тепер, вона — зраджена мати, але про те і далі щаслива:

Зазнала я райського дива!
Хоч щастя минуло, як злива,
Я щастям колишнім щаслива,
Як дощиком зрошена нива.

У збірці дуже цікаво змальовано також питання еротики старости — час, коли жінки переживають свою другу дівочість. До речі, тоді:

Бути зваженою і розважною
І кохати таємно,
Бути любленою, бути бажаною
Надзвичайно приємно.
Хвиля кохання легенька
Набігає на рінь...
Серце б'ється, як стиснута жменька,
Під вагою дрібних підозрінь.

Тож нехай з нас сміються юні —
Старість повна кохання й еротики,
І не треба метати перуни
На старечі цілунки й дотики.

„Еротика старости"

Тут треба ще обов'язково дещо сказати і про очі. Не секрет, що вірші такого типу аналізувати завжди важче, ніж будь-який інший ліричний твір. А трудність саме в словах, що такі характерні поетичному стилю вірша. Очі в розумінні Ганни Черінь:

Щирі, зрадливі, і легкі на віру,
Ріжні на колір, ріжні на міру.

Саме і ця обставина спонукала її розшукати найвлучніші слова, щоб передати красу і чар очей. Зробила вона це настільки майстерно, що кожен з нас знаходить у цьому ніби свої власні думки і почуття, викликані спогадами нашого життєвого досвіду. Через те твір звучить як узагальнена поетизація очей, їх ніжности, їх ласки, що звеличує, облагороджує людину, додає їй сил і енергії у житті.

Очі розумні — сірі.
Очі блакитні — щирі.
Очі зелені — зухвалі,
Чорні — журливі коралі.
Пристрасні очі карі
(Лихо з такими в парі!)
Злі, недосяжні твердині —
Очі сталево-сині.
Злі ще лишилися очі одні —
Сині — дістались мені.

Багато образів запозичено тут з фолкльору. Це одне з свідчень того, що Ганна Черінь любить свої народні традиції.

Любить вона також і природу. Весна у неї „весела, безжурна і ніжна". А день і ніч у неї: „на вістрях протиріч". А там десь в небесах „Осяяні сонцем, самотньо-окремі, Дві хмарки цілуються ще". Своєрідно змальовує вона і захід сонця:

раптом сонце упало. І полумінь
Розлився по плесі ріки.
Один непокірний залишився промінь,
Як помах останній руки.

Ганна Черінь з захопленням та ґрандіозністю творчого дерзання пише про наші вікові традиції: „Воскресіння", „Різдвяне", „Різдвяний дар", „На Великдень", „Великдень" тощо. Вона тонко відчуває і глибоко усвідомлює усю красу, наприклад, Великоднього звершення:

З церкви повернулись люди із свяченим —
Кошики заквітчані барвінком зеленим.
Ой, як ясно, весело, радісно сьогодні!
Великодні дзвони, мрії великодні.
Пахне перша зелень, а струмки веселі
Грають ледве чутно на віолончелі.
Сонце всіх цілує. Вишня теж щаслива,
Бо шепнув їй вітер, що вона вродлива...

Народною пісенністю, мелодійністю і глибоким ліризмом проникнута уся збірка. Вона свідчить, що Ганна Черінь — поетеса глибоко народна. Але вона також і поетеса національна. У своєму інтимному стилі вона будує „життя з відважних юних мрій, Щоб гостре слово стало кулеметом". У її поезії чимало багатства мистецького вислову, інтелектуалізму, ясности слова та пристрасного шукання нових шляхів в естетичному зображенні дійсности, як також щире прагнення стати виразником духу сучасности. Її поезія сповнена оптимізму. В ній сильно відчутний ідеал молодости, бо наша поетеса живе напруженим динамічним життям.

Збірка „Квіти добра і зла" — це велике досягнення Ганни Черінь з боку мистецького та ідейного. Її слово звучить тут потужно, воно передане поетичними образами, а не просто логічними сентенціями, наповнює читача силою відчуття, владно насторожуючи до роздумів про взаємозв'язок мистецтва й життя. А краса її віршової форми сприймається не тільки зором, а й на слух. Вона за своїм характером не довільна, а підкоряється законам ритмічної організації мови. А самі вірші у свою чергу відзначаються не лише чітким зовнішнім графічним оформленням, але й глибоким внутрішнім інтонаційно-смисловим сполученням слів. Сприйняття і відчуття цієї єдности, на нашу думку, є показником краси і мелодійности цієї збірки.

Збірка своїм ідейним спрямуванням і мистецькими рисами є також антиподом наставленню і світосприйманню деяких українських поетів модерністів у діяспорі, які стоять за цілковиту відірваність мистця від суспільства й в своїй філософії спираються на екзистенціялізм, фройдизм тощо.

Тематика збірки багата і цікава. Тут в основному ліричні і епічно-ліричні вірші. У ній є також вірші на злободенні теми. Тут усього 150 віршів.

Підсумовуючи, хочемо сказати, що збірка „Квіти добра і зла" є великим мистецьким здобутком Ганни Черінь. Вона вносить чимало нового в українську поезію і напевно приверне увагу всіх кому дорога наша культурна спадщина, кому дорогий розвиток нашого рідного слова.

ЙОРДАНІЯ ЗВЕРНУЛАСЯ до декількох членів підписаної нещодавно генеральної угоди в питаннях торгівлі і тарифів з проханням сприяти їй, щоб і вона могла увійти до складу країн цієї угоди. Йорданський міністер закордонних справ Тарал Салтан аль-Гасан мав зустрічі з амбасадорами 27 країн Заходу, Азії та Африки, щоб заручитися їхньою підтримкою. Йорданія є другим, після З'єднаних Стейтів, експортером фосфатів у світі, її частка на світовому ринкові складає 15 відсотків, експорт фосфатів дає їй 400 міл. дол. річно. Йорданія також експортує в Европу і країни Перської затоки овочі на суму 100 міл. дол.

Перед...

(Закінчення зі стор. 2)

тепер не було досить часу, щоб побачити їх позитивні впливи на стабілізацію цін та на економічний ріст. Таким чином багато людей в Росії критикує економічні реформи та їх авторів за погану економічну ситуацію. В Україні люди так думати не можуть, бо ніяких серйозних реформ там не було. Отже, за яку економічну плятформу люди будуть голосувати? За поворот до пляновоі економіки? За реґульовану економіку разом з реґульованими цінами? Чи за перехід до економіки вільних ринків?

Мені здається, що тим партіям і кандидатам, що пропонують економіку вільних ринків в Україні, буде набагато легше здобути в народі підтримку, ніж подібним партіям і кандидатам в Росії. В Україні ледве чи є багато людей, які хотіли б повернути до пляновоі економіки. Населенню України повинно теж стати ясно, що підтримувана Президентом Кравчуком політика Уряду України, основана на комбінації плянової і контрольованої економіки, допровадила Україну до ґальопуючої інфляції і банкрутства. І тому хотілося б думати, що люди не повинні б голосувати за кандидатів, які або дотепер ту політику підтримували, або збираються її продовжувати.

Партії і кандидати, які підтримують реформи в напрямі економіки вільних ринків, мають до диспозиції могутні арґументи. Все, що треба — це хотіти і вміти їх використати. Тут я маю на думці перш за все досвід з економічними реформами в балтійських державах.

Балтійські держави були залежні від постачання з Росії нафти і сирізців до більшої міри, ніж Україна. Наслідки тої залежности стали гіршими після того, як Росія почала піднімати ціни на ті товари, в наслідок чого національний дохід тих країн зменшився приблизно на 20 відсотків. Крім того держави ті зуміли покінчити з дефіцитною господаркою. Сьогодні інфляція в Естонії і Литві вагається між 2 і 3 відсотками і дещо більше в Латвії. Балтійські держави звільнили ціни від контролі і успішно переорієнтували закордонну торгівлю на західні держави. Їхні гроші і економіка є тепер стабільні, в наслідок чого вони мають змогу користати з закордонних інвестицій та грошової допомоги від різних країн та інтернаціональних інституцій. Це все вони зробили протягом приблизно півтора року.

Чому б з тими речами не познайомити український загал, щоб він краще побачив недолужність українських урядів і ВР в тій ділянці? Чи не варто б теж українським отаманчикам здати собі справу з безглуздности їхніх амбіцій і в ім'я національного добра договоритися до спільних кандидатів і спільних виборчих кампаній? Як гарно було б, коли б Україна зуміла збудувати економічну стабільність і разом з тим встановити конвертованість гривні, і таким чином звільнити себе від енерґетичної і сирівцевої залежности від Росії. Тоді Україна могла б теж дивитися на проблему ядерної зброї не через окуляри дефіцитних бюджетів, а з точки зору національних інтересів держави.

„Визволення..."

(Закінчення зі стор. 2)

далекойдучі консеквенції. Визнаючи совєтську владу як свою рідну, Україна бере на себе відповідальність за голод 1932—33 років в Україні, за всі звірства доконані НКВД у західній Україні під час першої совєтської окупації, за всі вивози невинних людей на Сибір та за всі інші злочини доконані совєтським режимом, бо не робила цього чужа окупаційна влада, але своя рідна, яка „визволяла" Київ та цілу Україну.

Такі, на думку деяких людей, дрібнички як поштові випуски нераз викривають та документують для світу факти, які не можна буде опрокинути в будуччині.

Працівники міністерства зв'язку, які підготували цей випуск, та ці, які його затвердили, думають ще категоріями совєтських людей, яким совєтська влада була своя, рідна і вона „визволяла" Київ. Якщо так, то навіщо було цю владу валити в 1991 році та проголошувати суверенітет України?

Росія літом ц. р. випустила марку, відзначуючи перемогу у Курській битві 1943 року. Вважаючи Совєтський Союз продовженням Російської імперії у іншій формі вона ґльорифікує совєтські перемоги так, як Совєтський Союз величав всі подвиги імперської Росії, бо це тільки зміна форми цієї самої імперії.

Не легко розгадати чому Україна має відзначувати перехід від одної брунатної окупації до другої червоної як „визволення"?

Багато скаже, що й мільйони українців воювали у совєтській армії під час Другої світової війни та понесли величезні жертви. Цього ніхто не може заперечити. Так, вони воювали та гинули у совєтських арміях, які несли Україні не визволення, але нову окупацію з ріками крови невинних жертв, особливо тих, які любили Україну. Чи це можна назвати „визволенням"? Це хіба насміх над жертвами совєтської системи.

В Україні все ще існує совєтська людина із совєтським способом думання, який втовкали їй в голову ціле життя. Ця совєтська людина глибоко закорінилась у людей, які стоять при кермі держави і ще довго будуть домінувати над працею Верховної Ради та українського Уряду. Заки прийдуть люди з новими світоглядами, може бути запізно, бо час не працює для України.

А народ? Народ теж поділений, частина вважає, що брунатну окупацію замінила червона окупація. Інша частина твердить, що це було визволення України від фашистів. Ця різниця в поглядах діяметрально протилежних є причиною неможливости стати одним фронтом, щоб подолати всі труднощі України та вивести її у світле майбутнє.

Андрій Даріян Сольчаник

Ствердження і заклик...

(Закінчення зі стор. 1)

Головна Контрольна Комісія, перевіривши діловодство Союзівки, ствердила, що загальні обороти за час від січня до 31-го жовтня ц.р. виносили 1,019,149 дол., а видатки в тому часі виносили 986,926 дол. До видатків адміністраційних не враховано суми 271,128 дол., як субсидію Союзу на переведення ремонтів забудувань оселі, які є конечними.

7. Українська Національна Корпорація Дому за час дев'ять місяців отримала із чиншів 2,298,275 дол., а видатки в тому часі виносили 2,189,577 дол. і тим самим по стороні приходів було 108,698 дол. Позичка Корпорації Дому від УНСоюзу на день 31-го жовтня виносила 8,103,102 дол., а боргові зобов'язання від членів 7,355,321 дол.

Контрольна Комісія ствердила, що Екзекутивний Комітет докладає усіх зусиль, щоби були вирентовані опорожнені канцелярійні приміщення, а доказом того служать цифри подані із приходів ренту. Контрольна Комісія також схвалює плян Екзекутиви відновлення вестибюлю та фронтову частину будівлі.

8. Контроля союзових бондів. До завдань Контрольної Комісії належить перевірка цілости союзового майна, а тим самим й бондів. В зв'язку з тим голова комісії Василь Пастушок і заступник інж. Анатолій Дорошенко в товаристві головного касира Олександра Благітки відвідали банк де переховуються союзові бонди. Там перевели контролю і ствердили, що знайдені бонди в сейфах є згідні з фінансовим звітом касира.

Головна Контрольна Комісія закликає патріотичну українську громаду Америки й Канади до дальшої підтримки України — моральної, а головно матеріяльної для закріплення самостійности й соборности української держави.

Головна Контрольна Комісія рекомендує Екзекутивному Комітетові закупити репрезентативний дім в Києві, де буде приміщення для працівників пресового бюра, а з часом майбутня канцелярія Українського Народного Союзу в столиці України.

Головна Контрольна Комісія закликає Екзекутивний Комітет докласти всіх зусиль, щоб спонтанно з найбільшим пієтизмом вшановано 100-літній ювілей Богом благословенної установи Батька-Союзу, що припадає на 1994 рік.

Головна Контрольна Комісія поробила заходи для відзначення світлого 100-річного ювілею Українського Народного Союзу.

Головна Контрольна Комісія закликає членів Головного Уряду, управи Окружних Комітетів, Відділових секретарів й урядовців докласти всіх зусиль, щоб намічена квота придбання 2,000 нових членів в передконвенційному році була виконана на 100 відсотків. Рекомендуємо звертатися за порадами до професійних союзових організаторів, які допоможуть в продажу нових кляс забезпечення.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшла у вічність
дня 11-го жовтня 1993 року
наша найдорожча
МАМА І БАБЦЯ

бл. п.

АННА КІРЖЕЦЬКА
з дому ДАВИДОВИЧ

Цією дорогою складаємо найщирішу подяку родині, приятелям та знайомим, які прибули на похоронні відправи і віддали останню пошану і прислугу покійній. Особлива подяка тим, котрі відпровадили покійну на її останній спочинок.

Щира подяка всім тим, що висловили співчуття особисто, письмово і телефонічно. Рівнож дякуємо за Служби Божі в пам'ять покійної.

Сердечно дякуємо о. Тарасові Лончині, який відвідував нашу маму і бабцю щотижня до кінця її доземного життя і за уділення Єлеопомазання перед смертю. Рівнож дякуємо за відправлення Парастасу, поминальної Служби Божої, Панахиди та за прощальні слова.

Родина особливо дякує нашому довголітньому приятелеві, інж. Петрові Крулеві та його дружині, Соні, за провадження співу під час похоронних відправ. Ми вдячні, що ті милозвучні голоси, які наша мама і бабця так любила слухати, відпровадили її до останнього спочинку.

Щира подяка усім жінкам при церкві св. Михаїла у Філядельфії, Па., за приготовлення Тризни.

Дякуємо о. прот. Богданові Желехівському за відправлення Служби Божої в сороковий день смерти.

Щиро дякуємо родинному приятелеві Остапові Зинюкові, за переведення збірки на Українську Семінарію у Львові і на церкву св. Тройці у Мериленді.

Дякуємо похоронному заведенню Hines-Rinaldi Funeral Home за взірцеве переведення похорону.

В пам'ять покійної зложили:

На УКРАЇНСЬКУ КАТОЛИЦЬКУ СЕМІНАРІЮ у ЛЬВОВІ: $1,075.00

по 250 дол. — родина Кіржецьких, родина Ясінських;
по 50 дол. — Л. Е. Обаранці, В. Меркевич, У. Коропей, Д. М. Копаниці, родини Желехівські і Томичі;
по 25 дол. — М. Савула, Т. Царик, Н. Л. Бабяки, І. М. Ставничі, О. І. Микитини, Н. В. Іваськів, О. Старосольська;
по 20 дол. — Л. З. Ґоянюк, В. Бачинська, Л. Турчин, А. М. Шевців, М. Бохно, І. П. Плиски, Х. А. Грушкевичі;
10 дол. — Ю. А. Ґалайдіди.

На церкву СВ. ТРОЙЦІ у Мериленді: $1,430.00

200 дол. — Т. Б. Ясінські;
по 100 дол. — Л. М. Кіржецькі, Н. І. Ґавдяки, І. О. Зинюки;
по 50 дол. — родина Пащин, Т. І. Вітковицькі, В. О. Звадюки, А. Ґавдяки, І. М. Ставничі, О. В. Леви, І. Кость, Т. В. Демчуки, С. Ф. Кравець;
35 дол. — О. В. Козаки;
30 дол. — Н. М. Захарченки;
по 25 дол. — Г. С. Максимюки, М. Н. Базарки, В. Надраґа, Е. Процінська, Б. Я. Ґелети, Г. М. Раковські, Т. К. Бені, Д. І. Калиневичі, Н. Л. Бабяки, О. Старосольська;
по 20 дол. — Л. С. Процики, О. Когутяк, Х. А. Грушкевичі, Х. Громоцька, К. Д. Корбутяки, М. Бохно, І. Я. Сметанюки;
15 дол. — М. Р. Леґецкіс;
10 дол. — Л. Фонтана.

Наша щиросердечна подяка всім. Хай Господь винагородить вас своїми ласками.

Залишені в смутку:

донька — ТЕТЯНА ЯСІНСЬКА з родиною
син — МИРОСЛАВ КІРЖЕЦЬКИЙ з родиною

Св. п. проф. М. Цяпки

Просто несила згадати в короткому некролозі всіх сторінок многогранної діяльности покійного проф. Михайла Цяпки, що відійшов від нас у вічність 22-го жовтня 1993 року на 86-му році сповненого працею життя.

Якщо б ми давали характеристику його життєвого шляху, то можна б окреслити той шлях як важкий, тернистий і незавидний не тільки для нього, але рівночасно типовим для більшости нашої політичної еміграції під час і після Другої світової війни. Силою життєвих обставин покійний професор мусів покидати свої рідні землі і шукати нового місця поселення поза межами своєї батьківщини, як і тисячі його ровесників і співгромадян.

Покійний проф. Цяпка народився в селі Хишевичі, повіт Рудки. Гімназійну освіту здобув у Львові, рівнож університетські студії закінчив на цьому університеті, на філософічному факультеті, і був гімназійним професором аж до приходу совєтської окупації Галичини.

Варто тут пригадати, що він належав до тієї ґенерації українського народу, що по прогрі визвольної боротьби 1917—1920 років перебрала естафету від своїх батьків, щоб уже в інших обставинах і іншими шляхами захищати свій народ від ворожих зазіхань чотирьох займанщин після Першої світової війни. Він був племінником свого славного стрия в особі Цяпки-Конопада, який в Леґіоні Українських Січових Стрільців був неперевершеним сатириком і творцем стрілецьких жартів і сміху, як член стрілецької групи „Залізна Острога". Це без сумніву мало важливий вплив на формування характеру і національної свідомости тоді ще молодого студента.

По приїзді з родиною до ЗСА в 1948 році стрічається з тяжкими економічними і побутовими обставинами у новому світі. Але це не спиняє його від участи в громадському житті, бо вже в 1949 році разом з кількома ентузіястами кооперативного руху організують відділ Об'єднання Українців Америки „Самопоміч", який став основоположником теперішньої Української Федеральної Кооперативи „Самопоміч", яка тепер оперує 50-мільйоновим майном. У відділі „Самопоміч" працює на пості його голови до кінця свого життя. Характеристичним було те, що він ніколи не оминув нагоди поцікавитися розвитком кредитівки і брав у її діяльности активну участь. Як педагог постійно цікавився проблемами молоді в „Рідній Школі", Пласт-Прияті і „Чорноморській Січі". Це абсорбувало його увагу для виховної ділянки молоді, для якої не шкодував часу і труду.

Коли йдеться про громадський сектор, ми на кожному кроці відчували і бачили його присутність. У 1970 роках був два роки головою місцевого відділу УККА, рівночасно організував церковні і громадські хори. Був членом Церковної Ради парафії св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж. до своєї смерти. У громадській діяльности був провідним членом Комітету Гарвардського Проєкту, відзначення 1000-річчя Хрещення України, 50-річчя відзначення Великого голоду в Україні 1933 року і членом Дирекції Народного Дому в Ірвінґтоні. І тому в „Чорноморській Січі" ми титулували його війтом нашої громади.

У покійного професора ідеалістичні потреби були вищі за матеріяльні і цим він виявив себе непересічним громадським діячем. Це було прикметою його правдивого патріотизму і демократичного підходу до розв'язки громадських справ.

І на американській землі, в Нюарку, далеко від рідної батьківщини виросла ще одна дорога нашій громаді могила. Відійшов від нас щирий і відданий патріот. І важко нам сьогодні погодитися з тією сумною правдою, що проф. Михайло Цяпка уже не живе. Замкнулася книга його життя, але ніколи не повинна згаснути пам'ять про нього, як заслуженого і відданого громадського діяча.

Осип Труш

УСВТ „Ч. Січ" — польський СК — 2:1

Перт Амбой, 14 листопада. — Цими змаганням за чемпіонат напівпрофесійної дивізії Ґарден Стейт Ліґи Ню Джерзі, „Ч. Січ" закінчили сезонову серію з польськими клюбами (Краковією і ЗПА), з якими розділила точки 4:4 з відношенням ґолів 5:5. Протягом кількох останніх років ці польські клюби, завдяки новоприбулим досвідченим футболістам з Польщі, здебільша домінували над своїми суперниками, в тому числі і над нашою дружиною. У цьогорічному сезоні ці польські клюби продовжують свої успішні виступи, але в чотирьох зустрічах з нашими футболістами були змушені поділитися точками, як подано вище.

Симпатиків „Ч. Січі" особливо радує те, що свої цьогорічні здобутки наша дружина завойовує майже в повному українському складі, в якому написуються вихованці Спортової Школи. Цей факт підтвердився і в звітовій зустрічі, в якій конто ґолів відкрив власний вихованець Гриць Сергіїв. Після цього господарі вирівняли 1:1, але в 76-ій хвилині Акоста з подачі Борецького здобув переможнього ґоля 2:1. Завдяки цій перемозі „Ч. Січ" вдруге за останні тижні вийшла на позицію лідера дивізії.

Склад „Ч. Січі": Іст, В. Науменко, Десфосір, П. Паливода, Р. Кохановський, Й. Ярошевич, М. Варянка, П. Борецький, Г. Сергіїв, І. Маґуляк, Прайс, Акоста. Бракувало контужених: Ю. Ґреба, М. Надяниха і Я. Твардовського. Провідник і тренер Михайло Паливода. Показник табелі ігор

	точки	голів
1. УСВТ „Ч. Січ"	....13:7	13:9
2. Краковія СК	....12:6	23:14
3. Мітіорс СК	...12:4	17:15
4. Персипені Селтикс...	12:6	1510

(от)

УСК Ню Йорк — Юніон Кавнті СК — 0:0

В неділю, 21 листопада, футболісти УСК відбули чергові змагання за чемпіонат II дивізії Космополітальної Ліґи, цим разом на виїзді в Юніон з місцевим клюбом Юніон Кавнті, які закінчили „сухим" ремісом — 0:0. Протягом тієї зустрічі наша дружина мала ініціятиву в грі і добрі можливості здобути ґолі, але Мусович, Макі і Плісак перестрілили ворота суперників. Після відпочинку футболісти УСК знову мали перевагу, однак ряд можливостей здобути ґолі так і залишилися невикористаними і цим самим вислід 0:0.

Склад УСК: Макс, Сабальякас, Вадолковскі, Денеов, Плісак, Алберто, С. Коваленко, Джокуе, Дураку, Мусович, Макі, Серджо, Гупало, Герве, Карльос. Провідник і тренер Стефан Коваленко. Резерва УСК вийшла переможцем 1:0.

С. К.

ВІСТІ З УКРАЇНИ

Наближається до кінця цьогорічний футбольний сезон в Україні. В 16-ій рунді ігор за чемпіонат вищої ліґи України зарекордовано такі висліди: „Шахтар" Донецьке — „Дніпро" Дніпропетровське — 2:1, „Металург „Запоріжжя — „Карпати" Львів — 0:1, „Металіст" Харків — „Кремень" Кременчук — 3:2, Київ — „Таврія" Симферопіль — 1:1, „Верес" Рівне — „Нива" Тернопіль — 0:0, „Буковина" Вернівці — „Кривбас" Кривий Ріг — 2:0, „Волинь" Луцьк — „Торпедо" Запоріжжя — 2:0, „Зоря" Луганськe — „Нива" Вінниця — 0:1. Показник табель ігор вищої дивізії після 16-ої рунди:

1. „Динамо" Київ — 27 точок
2. „Шахтар" Донецьке — 24
3. „Чорноморець" Одеса — 21

Дальші місця займають: „Верес" — 20, „Дніпро" — 18, „Карпати" і „Темп" — по 17, „Таврія" і „Кривбас" — по 16, „Нива" Волинь і „Нива" Вінниця — по 15, „Торпедо" — 14, „Буковина" — 12, „Зоря" і „Металіст — по 11, „Кремень" і „Металург" — по 9. В часі короткої перерви „Динамо" Київ відбуло поїздку до Франції, де в товариських змаганнях з відомим клюбом Франції „Тулюза" перемогло вислідом: 2:0. Переможні ґолі для киян здобули Призетко і Лужний.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Нові успіхи українських фігуристів

В середині листопада відбувся великий і престижевий турнір, зв. „Нації на льоду" в Ґельзенкірхені, Німеччина. Дружинові перемоги рахувалися точками, здобутими в поодиноких і подвійних виступах — разом. В поодинокій конкуренції в жіночій групі першункою вийшла Таня Шевченко (репрезентувала Німеччину). Друге місце зайняла Оксана Баюл (Україна).

В чоловічій групі першим вийшов Віктор Петренко (Україна), С. Дейвис (ЗСА). Між танцювальними парами вперше в історії першенство здобули пара з України — Ірина Романова й Ігор Ярошенко. Дальші місця зайняли: К. Мразова і М. Сімчек (Чехія), Е. Кустарова і О. Овсянніков (Росія). В кінцевому показнику табелі турніру Україна вийшла першою, здобувши разом 58 точок. Дальші місця зайняли: Росія — 52, ЗСА — 50, Канада — 44, Німеччина — 43, Японія — 40, Англія — 36, Італія — 34.

В тому ж часі в столиці Франції Парижі відбувся інший турнір, в якому взяли участь резервові фігуристи України. В жіночій групі Людмила Іванова (Україна) зайняла 10-те місце (першункою вийшла відома С. Бонали з Франції). В чоловічій групі почесне третє місце здобув Вячеслав Загороднюк (Україна), п'яте місце — Дмитро Дмитренко (Україна).

На світовому чемпіонаті з важкої атлетики

22 листопада в Канберрі, Австралія, відбувся чемпіонат з важкої атлетики, в якому вперше в історії взяли участь в жіночій і чоловічій групах репрезентанти України. Згідно з вислідами, у групі чоловіків перше місце здобула репрезентація Болгарії — 12 медалів, в тому числі 10 золотих. Дальші місця зайняли: Німеччина — 10 медалів (4 золотих), Україна — 10 (золотих), Туреччина — 10 (3 золотих), Росія — 9 медалів (3 золотих). В жіночій групі Україна була єдиною дружиною з країн кол. імперії. В цій групі домінували спортсменки з Китаю, які здобули 25 медалів, в тому числі 19 золотих. На рахунку українок — по одній срібній і бронзовій медалях.

(от)

Св. п. В. Воробець

Ще вліті ц. р. Львів віддав останню прислугу чільному змагунові СТ. „Україна" мґрові прав Володимирові Воробцеві, що його пам'ятає не один з наших тутешніх прихильників фут болу. Був це зразковий джентельмен-спортовець, довголітний капітан дружини, що своїм спокоєм вмів втримати у віжках цілу дружину і в найбільш критичних ситуаціях на грищі. Як молодий юнак почав від лінії нападу, перейшов згодом до лінії помочі, і закінчив кар'єру твердим захисником впродовж довгих літ. Для молодого футбольного нарибку був незрівняним опікуном. У похороні взяла участь численна спортова громада Львова.

Ковзанярі України готуються на Олімпіяду

Наприкінці жовтня ц. р. у Німеччині розпочали тренуватися на Олімпіяду в Ліллегаммері вісім найкращих ковзанярів України. Три найкращі з них ввійдуть до складу Олімпійської збірної України. Між ними тренує відомий багатоборець скороходів — учасник ігор в Альбервілі Юрій Шульга. З інших кандидатів готуються: Борис Уваров, Андрій Гутовський, Сергій Приз і спринтер Олег Костромитів. В жіночій групі тренуються: Світлана Константинова, Леся Білозуб і Наталя Гаврюш. Згідно з пляном, українські ковзанярі пройдуть тренінг у Берліні, після чого виїдуть на продовження підготовки у високогірному Інцелі, повернуться знову до Берліну, звідки виїдуть на старт у двох етапах за Кубок світу, який відбудеться на майбутній Олімпійській арені в місті Гамарі, Норвеґія. Для українських ковзанярів ці старти важливі тим, що українські змагуни зобов'язані виконати олімпійські нормативи, тобто заквалifікуватися на олімпійські змагання. Згідно з правилами, нормативи реєструються тільки на міжнародних турнірах, де стартують учасники не менше трьох країн, і які є в календарі Міжнародної Федерації Ковзанярського спорту.

Тренером збірної ковзанярів України є Ігор Перчихін. Коли недавно запитали тренера про його прогнози виступу на Олімпіяді українських ковзанярів, Перчихін відповів, що „це невдячна річ"... Беручи під увагу висліди минулого сезону Юрія Шульги, він може боротися в Ліллегаммері за найвищі місця і, розраховую, — продовжував тренер, — що йому до снаги місце в чільній шістці. Якщо йдеться про молодших: Костромитіна, Гутовського, Уварова і Приза, — то ці хлопці міжнародного досвіду не мають, але хотілося б їх побачити серед перших двадцяти. (Костромитін на Спринтерському чемпіонаті світу в Японії зайняв 21 місце дуже вдало). Хто ж саме з них поїде до Ліллегаммеру, з'ясується на етапах змагань за Кубок світу та на етапах чемпіонату України.

Українські шахісти — віцечемпіони світу в дружинових змаганнях

Четвертого листопада ц. р. закінчилися ігри за чемпіонат світу в дружинових шахах, які відбулися в Люцерні, Швайцарія. Згідно з вислідами, збірна України здобула звання віцечемпіона. В останній рунді Україна перемогла Китай вислідом 3:1. В поодиноких іграх Іванчук переміг Сюя 1:0; Маланюк — Линя 1:0; Романишин ремісував з Пен 0,5:0,5, і Ейнгорн — з Лі 0,5:0,5. Крім згаданих у шаховій збірній України виступали теж В. Тукманов і А. Фролов. Капітан збірної ґросмайстер Семен Палатник.

Вершок показника табелі ігор чемпіонату світу 1993

1. Америки — 22,5 точок; 2. Україна — 21 точок; 3. Росія — 20,5 точок; 4. Вірменія — 19 точок; 5. Ісляндія — 18,5 точок.

Подав **(от)**